

SLADKÝ ŽIVOT

Jadesola Jamesová
Princezna,
kterou potřebuje

JADESOLA JAMESOVÁ

PRINCEZNA, KTEROU
POTŘEBUJE

PŘEKLAD

KVĚTOSLAV DLACHNIL, JR.

Milá čtenářko,

tento měsíc Vám přináším opět dva příběhy, které jsou provázány s osudy postav, s nimiž jste se už seznámila. Ve Sladkém životě je to kniha pojmenovaná Následky jedné noci od Jackie Ashendenové, která bezprostředně navazuje (po pravdě řečeno se dokonce odehrává souběžně) na příběh s názvem Vrátil jsem se!, který vyšel minulý měsíc. V červnu jste se mohla dozvědět více o osudech jedné z dcer domorodého nigerijského krále v povídce Jadesoly Jamesové Líbánky na Seychelách, jejíž mladší sestra je hrdinkou knihy Princezna, kterou potřebuje, kterou si můžete přečíst tento měsíc.

Takovými společnými motivy všech šesti příběhů jsou ale vztahy dětí a rodičů – a prakticky vždy jsou to rodiče, již se v povídkách na svých dětech nějakým způsobem provinili. Další rovinu pak představuje motiv odpovědnosti za někoho. Taková odpovědnost může být sice krásná věc, když je jí ale moc, dokáže hrdinům pěkně svázat křídla. Přesvědčte se o tom ale sama!

S láskou

Váš Harlequin

Jadesola Jamesová

PRINCEZNA, KTEROU POTŘEBUJE

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

The Princess He Must Marry

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2022

Překlad:

Květoslav Dlachnil, Jr.

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2022 by Jadesola James

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9408-9 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-9409-6 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-9410-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Badagry, Nigérie

Nastal čas na nevěstin tanec a i přes to, že musela velmi opatrně držet rovnováhu na střevících s vysokými podpatky pokrytými rubíny, měla princezna Tobilola Obatola¹ pocit, jako kdyby se vznášela. Výhled jí částečně zakrýval lehounký závoj protkaný nitkami zlata.

Šla vpřed beze strachu. Měla kolem sebe družičky, navoněné specifickou kombinací růžové vody a citronu, podtrhující eleganci a zlatavé oděvy. Dvě z nich měla za zády a jednu po každém boku. Byly připravené doprovodit bývalou princeznu Gbale – a budoucí princeznu Džóbora – na místo po boku jejího manžela. *Álágáje*, tradiční vedoucí obřadu, přichystaly pořádné představení. Měly za úkol vylákat z členů manželovy rodiny peníze pro nevěstu, kteří si kvůli tomu připravili tašky plné bankovek. Hlasy *álágájí* zněly z příliš hlasitých reproduktorů Tobi přímo do uší.

„Naše nevěsta, dcera Jeho Veličenstva Oba z Gbale, Jeho Velikosti, poctila naše shromáždění –“

Tobi jen tak tak potlačila zahihňání. Dokonce i v den svatby dcery se její otec postaral o to, aby mu uvedli

¹ Tobi Obatola, mladší dcera nigérijského krále Gbale, vystupovala již v příběhu *Líbanky na Seychelách* jako sestra hlavní hrdinky, princezny Kemi. Kniha vyšla v červnu tohoto roku. Poznámka redaktora.

příslušné tituly. Mrkla skrz závoj do hnědých očí své starší sestry Kemi. Ta jí vyslala varovný pohled, ale usmívala se přitom.

Kroť se, naznačila jí pusou. Tobi zvedla bradu a v odpověď pohodila hlavou, až se jí roztančily těžké zlaté náušnice s rubíny. Ach ano, dneska se bude krotit. To bylo jisté.

Hudebníci *bátá* sevřeli pod pažemi své bubny *dùn-dùn* a začali hrát rytmy, které měly ji a její družičky přilákat blíže. Tobi střídala plaché, drobné krůčky spořádané nevěsty a vrtění boky a pasem zkušenější ženy. Zlehka postupovala kupředu a roztáhla široký vějíř, zablyštěl se a splynuly z něj na podlahu rubíny zdobené stužky.

Vrchní *álágá*, potící se pod záballem hlavy *gele*, oznámila příchod Tobi hravým jorubským jazykem. Vyzývala hosty, aby ji přivítali, a rodinu manžela, aby ji zasykala zlatem. Vedle ní přešlápla tlumočnice, která její slova překládala zahraničním hostům.

„Tanči, naše nevěsto, tanči dobře –“

Místností se rozezněl smích a potlesk a jiné nadšené zvuky oslav, posílené šampaňským, a jak Tobi tančila, hlavou se jí honila jen jedna myšlenka.

Já to dokázala! Jsem svobodná!

Osvobozená od panovačného otce. Osvobozená od života pod zámkem, narušeným jen občasnými akty rebelie, když uplatila strážce šperky a vytratila se pryč protancovat celou noc...

Vzpomínky ustoupily současnosti a Tobi pokračovala napříč obrovským sálem. Jen okrajově vnímala detaily, které nesměly chybět na žádné jorubské² svatbě vyšších vrstev: kulaté stoly zdobené rubínovými ozdobami, růžemi a pozlacenými přibory, elegantně ručně

² Jorubové jsou etnikum žijící na území několika afrických států. Mj. se k tomuto etniku hlásí i autorka knihy Jadesola Jamesová. Poznámka redaktora.

vyšívané *aso ebe*, které členové královské rodiny nosili jako uniformy, mobily a tablety, kterými se hosté snažili zachytit urozenou nevěstu, a konečně její manžel princ a jeho doprovod, čekající na ni a odění v lesklých rouších v barvě nejtemnější rubínově rudé.

Jediný, na kom skutečně záleželo, princ Akil Al-Hamri, její manžel, stál v čele skupiny. Po boku byl jeho bratr, princ Malik.

Oba byli přívětivější verze jejich otce, krále Al-Hamriho III., který se povýšeně tyčil na miniaturní napodobenině velkého trůnu, který používal v Džóboru. Drobné severoafrické knížectví leželo u pobřeží Maroka. Podle legendy ho založili potomci Mansáa Músy, když před stoletími uprchli od jeho hadždž³ karavany, pomalu a obezřetně překonali při pátrání po moři poušť a zřídili pak osadu. Šlo poznat stopy těch malijských předků v pyšném úhlu jejich čelisti, plných rtech a tmavé kůži, o jeden nebo dva odstíny tmavší než u jejich marockých sousedů, ačkoli století sňatků mezi etniky u nich vytvořily naprosto ohromující diverzitu.

Akil toho je perfektním důkazem, pomyslela si Tobi a náhle jí vyschlo v puse. Pak sebou prudce otřásla. Člověk by si mýsl, že ve svých skoro jednadvaceti letech už mohla odkázat staré dětské lásky tam, kam patří – mezi zamčené desky starých deníčků s disneyovskými princeznami.

Konečně došla až k vyvýšené plošině s muži.

Tobi nepotřebovala radit co dělat ani od své sestry, ani od *alaga ikoro*, která se nemohla dočkat, až se ceremonie pohne dál. Poklekla před svým otcem a zavřela oči, zatímco nad ní mumlal modlitby. Další byla na řadě její nevlastní matka. Mluvila tichým, vytríbeným

³ Jedna ze základních povinností bohabojného muslima. Jde o pouť do Mekky, tedy místa spojeného s působením proroka Mohameda. Pokud muslim tuto pouť absolvuje, je mu přiznán titul hádží. Poznámka redaktora.

hlasem, jaký se celé roky pokoušela neúspěšně napodobit i Tobi.

Modlitby krále Džóbora byly stručné, ale procítěné. Na jejich konci jí pozvedl bradu a pohlédl na ni skrz její závoj.

„Jsem potěšen,“ zvolal hlasitě, že se to neslo celým sálem, „že budou naše rody takto propojeny. Oba Gbale byl mým přítelem už od dětství a to, že naše děti našly společné štěstí, mi je v mém vysokém věku velkou radostí.“

A bylo po všem a Tobi poklekla před svým manželem. Mramorová podlaha byla tvrdá a studila ji skrz jemnou látku jejího *iro*.

Krátce pohlédla skrz závoj vzhůru. Akil měl stoický výraz, i když kolem úst mu pohrával úsměv, lehce spiklenecký. Dlouhými prsty uchopil okraj závoje a zlehka jí ho pozvedl přes hlavu.

Od hostů se ozvalo zalapání po dechu.

„Dokázali jsme to,“ procedil skrze zuby. Pak si odkašlal a odrecitoval vlastní požehnání. Přál jí zdraví, dlouhý věk, děti –

Tobi zrudly tváře. Tyhle věci jim nebyly určeny, protože se hodlali rozvést hned, jak to bude možné. Její manžel si ji bral proto, aby dostal dědictví. Ona si ho brala, aby byla svobodná. Neplánovali žádnou manželskou blaženost, žádný happy-end pohádkové romance. Nemělo smysl hledět na Akila se zalíbením., Nikdy nebudou spolu, tedy ne takhle. Co na tom, že byl vysoký a šlachovitý, se širokými rameny a zkosenou bradou s důlkem, která by vypadala až absurdně, kdyby nebyl celý tak... veliký, sebejistý, schopný. Nemělo smysl představovat si, jaké by to bylo cítit kolem sebe ty paže, nebo –

Neměla čas na rozjímání, Akil právě domluvil. Vzala do ruky obřadní čepičku manželství a položila mu ji rozechvěle na hlavu. Pak si vyměňovali knihy vyznání a prsteny a obrátili se na jásající dav, nadšený, že konečně může jít tancovat a jíst.

Byla vdaná.

A co bylo hlavní, byla svobodná.

„Tomu tedy říkám způsob, jak trávit svatební noc, bráško.“

Akil zamrkal, vytržený ze snění, do kterého upadl asi na poslední půl hodinu. Obří ubikace ve vile, kterou pronajali a renovovali specificky proto, aby v ní bydlel král Džóbora a jeho hosté, byla v podstatě prázdná. Většina svatebčanů, džóborských přátel ze školy a podobně, skočila na pronajaté letadlo a letěla se opít do Lagosu a lovit v místních klubech slečny, aspoň tak to předpokládal.

Akil měl jiné plány.

„Proč nejsi s chlapy?“ odsekl, obrátil se ke staršímu bratrovi zády a uložil do svého kufříku dvě košile. Normálně by mu zabalili sloužící, ale potřeboval dnes večer co nejlepší utajení. Ráno se chystal odletět z Lagosu tajným letem a potřeboval být na letišti dlouho předem. Jenom on a uplacený pilot džóborského královského letadla věděli, kam skutečně míří.

„Víš, že by mě Džamila zabila, kdybych šel.“ Malik se vynořil zpoza Akila a nahlédl mu přes rameno, pomohlo mu, že byl o dobrých pět centimetrů vyšší. „Zatímco ty... se chystáš zdrhnout.“

„Mé plány na večer jsou moje věc.“

„Kde máš nevěstu?“

Mrkl na hodinky. Tobi byla nejspíš ve vlastních pokojích a taky si balila věci. Krycí historka byla, že spolu utíkali pod rouškou noci do Lagosu, aby odletěli na utajované líbánky. Ve skutečnosti si Tobi koupila vlastní letenku do Dubaje, kde na ni čekali přátelé, jak říkala. Nikdo netušil, že „zamilovaná nevěsta se ženichem“ každý pojedou někam jinam.

Akil pozvedl hlavu a obrátil se čelem k Malikovi. Usmíval se, ale vypadal taky trochu podezřívavě. Aki-lovo náhlé přání se oženit ho zaskočilo. Nepřesvědčilo

ho, když tvrdil, jak je do Tobí blázen, a od té doby se snažil pochopit, co se děje.

Akilovi bylo upřímně jedno, jestli se mu to podaří, nebo ne.

Na tom, co jeho rodina dělala, mu skoro nezáleželo. Tenhle útěk pečlivě připravoval posledních několik let. Čekaly na něj nové vzrušující podnikatelské záměry, kde mohl fungovat jako svůj vlastní člověk, ne jako náhradník na trůn Džóbora, kdy byl každý jeho pohyb posuzován s ohledem na trůn, který nikdy nebude jeho. Roky pod dohledem Malika a krále taky nepomohly. Nemluvě o dalších věcech... někdy tak temných, že by je nikdy Malikovi neprozradil. Jednou to zkusil a nehodlal dnes večer vzpomínat, jak špatně to dopadlo.

Majestátní palác v Džóboru skrýval nejedno tajemství, včetně toho, jak se s druhým královským synem zacházelo. A i když svoji zemi miloval – ta láska ho v ní držela dlouho poté, kdy už pro něj nebylo zdravé zůstat – konečně dozrál čas. Z toho pomyšlení mu zacukaly rty, když promluvil a nasadil vážný výraz.

„Je u sebe,“ protáhl, „taky si balí. Řekl bych, že si po tom všem povyku zasloužíme stáhnout se někam do soukromí, ne?“

Malik měl dost slušnosti, aby se zatvářil rozpačitě. „Ach.“

„Neboj, princ rebel tentokrát nemá v plánu zdrhnout. Nebudu tě ztrapňovat.“

„Akile...“

„Víš, čekal jsem, že mě necháš aspoň na můj svatební den na pokoji.“ Střelil po bratrovi sardonický úsměv, hodil si kufrík přes rameno a vyšel z místnosti na chodbu.

Ani se neotočil.

Když Akil konečně vypadl z vily, nedočkavý, že se nadýchá čerstvého vzduchu, než sedne do auta do Lagosu, obrovské sídlo se ponořilo do ticha. Dokonce

i komáři a další noční hmyz byl zřejmě vyčerpaný po večerních oslavách. V bílé kamenné zahradě to bylo až skoro přízračné. Akil sebou trhl, když se za ním otevřely dveře a vykradla se z nich Tobi, jen pár metrů od místa, kde stál.

„Řidič zastavil venku u brány,“ prohlásila, ale zaváhala. „Takže jedeš.“

„Ty taky.“ Koutky úst se mu stočily nahoru. „Dubaj, že?“

„Ano.“ Prsty jí samovolně vyjely nahoru k složitému slavnostnímu účesu, který měla stále na hlavě.

„Jak se tam dostaneš?“

„S Etihad⁴.“

„První třída, doufám.“

I ve tmě spatřil, jak se jí zableskly mléčně bílé zuby. „Díky tvojí štědrosti.“

No jasně. Odkášlal si. Vyplatil jí pořádnou sumu, ale v porovnání s tím, kolik měl dostat, to nebylo ani plivnutí. A proč, honilo se mu najednou hlavou, to mezi nimi bylo takové trapné?

Akil ji samozřejmě znal coby dceru otcova přítele. Vídal ji v posledních letech na různých akcích, kterých se oba účastnili, přihlížel, jak dospívá, a ve vzpomínkách ji viděl hlavně jako uhrančivě hezkou mladou dívku, která nikdy nepřestala mluvit. Sám byl tehdy jen kluk a až na ten fakt ji skoro nevnímal.

O jejím rebelství se dozvěděl, až když se o ní bavili po návštěvě starého krále otec a starší bratr. Král si na děti, které seděly s jejich macechou a nejspíš pomlouvaly s dalšími ženami jeho, postěžoval, když se ho na ně zeptali.

„Kemi je hodná dívka, ale s Tobilolou je to kříž,“ zamručel zachmuřeně. „Nemůžu se dočkat, až ji bude mít na krku jiný mužský.“

⁴ Etihad Airways, vlajkový letecký dopravce Spojených arabských emirátů a druhý největší v zemi. Poznámka redaktora.

Všichni se tomu srdečně zasmáli, ale Akil brzy pochopil, co myslel, když na svou nezletilou návštěvnicu později večer narazil, jak se vykrádá pryč, oblečená v něčem vhodném do bohatého nočního života Džóbo-
ra. Bylo mu tehdy osmnáct, takže Tobi muselo být – tak patnáct? Měla na sobě příliš mnoho mejkapu, šaty, ve kterých si zřejmě připadala starší, než byla, a byla zamračená, čímž ho asi chtěla zastrašit.

„Nemáš být na večeri s veterány?“ vyjela na něj, než se jí mohl na něco zeptat.

„Nemáš ležet v posteli se sklenicí mléka?“ Docela ho vlastně pobavila. Asi se nehodilo, že se vykašlal na své princovské povinnosti, ale nikomu nikdy nechyběl, když u sebe měli Malika. Ne že by to tahle dívčina potřebovala vědět. Už tak bylo dost trapné, že se musel ve svém věku *kamkoliv* plížit. Tobi alespoň chápala stupně respektu, které se musely projevovat v africké kultuře. Přímý odpor se musel opatrně zvážit, zvlášť když šlo o syna královské rodiny.

Opět, jí to vysvětlovat nehodlal.

Přimhouřila na něj oči a chvíli se navzájem měřili, než si přehodila odporně pestrobarevnou značkovou kabelku přes jedno štíhlé rameno. „Nikomu to nepovím, když ty taky ne,“ prohlásila, očividně spokojená se svou nabídkou „vzájemně zaručeného zničení“.

Akil se jí chtěl instinktivně vysmát do tváře, ale něco na její upřímnosti ho přimělo se zarazit. Spolkl posměch a místo toho se zeptal: „Jak se plánuješ dostat ven?“

„V taxíku. Už jsem si ho zavolala.“ Zamávala mu pod nosem mobilem vykládaným lesklými kamínky.

„Bav se.“ Vrazil si ruce do kapes a obrátil se, pak se ještě ohlédl přes rameno. „Jo, a Tobi?“

„Hm?“

„Až se budeš vracet, řekni, že chceš vysadit u severní brány. Noční službu má Ahmed a ten umí držet jazyk za zuby.“

Napůl v žertu jí zasalutoval, než odešel.

Teď měl tu princeznu pařmenku za manželku a oba se chystali dát na útěk. On chtěl být svým vlastním pá-nem, nevázaný už ke koruně, a Tobi? Co chtěla ona? Vlastní svobodu, řekla mu, se stopou zoufalství v hla-se. První zárodek myšlenky mu v mysli vyvstal před pár lety na svatbě její starší sestry Kemi. Byli usazeni kousek od sebe a začali si povídat. Tobi se na to, že byla družička, tvářila nakvašeně, a on byl natolik nalitý, aby se jí zeptal proč.

„Bude mi chybět,“ přiznala. „Není to jednoduché, žít v paláci.“

„Fakt?“

„Otec je hodně přísný.“ V rozkošné tváři se jí zračily obavy a Akil v ten moment poznal spřízněnou duši.

„Tak se budeš muset vdát taky, abys mohla vypad-nout,“ pronesl zlehka a vtom se jí zablesklo v očích.

„Věř mi, kdybych měla tu možnost, tak to udělám!“ zvolala. „Je to tak stupidní, že se o tomhle vůbec musíme v jednadvacátém století bavit –“

„Tvoje podmínky nejsou stejné jako u normál-ních lidí,“ podotkl jemně. „Moje taky ne.“ Dostaly se k němu zvěsti o tom, jak přísný je její otec na své dcery, každý o tom slyšel. Konverzace se pak přenesla jinam, ale myšlenka se uchytila. A v okamžiku, kdy se rozho-dl vzít své svatební dědictví a použít ho k financování nového života, potřeboval spolupachatelku a Tobi byla okamžitě první, na koho si vzpomněl.

A to je dostalo až sem.

Na tom stát s ní v šedavé tmě bylo něco velmi pří-jemného. Všiml si detailů, na které předtím neměl čas nebo zájem hledět. Neměla už těžké, tkané látky sva-tebního oděvu, ale splývavé šaty, které vepředu spada-ly níže a skoro nesahaly k jejím stehnům. To, jak objí-maly měkkí části jejího těla, bylo značně rozptylující.

Pocítil v sobě záchvěv, napůl se na ni otočil a prohlé-dl si ji, pořádně si ji prohlédl, poprvé po hrozně dlouhé době.

Je nádherná. Veliké tmavé oči, plné rty, perfektní pleť a hebké křivky, projevující se v bujném poprsí a širokých bocích. Lehce přešlápla a jemu se sevřelo hrdlo, když si povšiml tmavých hrotů jejích bradavek, viditelných skrz látku.

Kam to ksakru šla takhle oblečená?

Lekl se, když si Tobi odkašlala a postoupila k němu o krok. Nic jí z tváře nevyčetl, měla nevýrazný výraz.

„Děkuju,“ řekla a krátce ho objala. Slyšel ji, jak si odkašlala. Zamumlala ještě něco, ale Akila zarazil nával tak silné touhy, že skoro uskočil o krok zpět.

Kdyby to udělal, úplně by přišel o hebký dotek jejích prsou na své hrudi, sladkou vůni, která jí stoupala z kůže. Byla tak vřelá a měkká, až se mu náhle zatočila hlava, a připadal si krátce úplně dezorientovaný. Ano, vídal se dříve se ženami a skoro okamžitě po nich zatoužil. Ano, svým způsobem celý večer směřoval k tomuhle, drželi se u sebe blízko, když tančili nebo když pózoval se svou nevěstou pro fotografie. Ale tohle –

Tobi se odtáhla. Slyšel, jak někde zastavuje auto. Instinktivně – majetnický – sjel rukou dolů a chytil ji za levačku, pozvedl ji ke tváři a pohlédl na prsten bohatě osázený rubíny a kapkami zlata na jejím prsteníčku.

Rozpačitě ruku stáhla k sobě. „Mám ti ho vrátit –“

Rychle zavrtěl hlavou. „Ne dokud se nerozhodneme rozvést.“

Nadechla se. „Asi bychom to měli probrat.“

Měla pravdu, ale nechtělo se mu do toho. Nechtěl nic kromě toho ukojit naprosto nečekanou, iracionální touhu, ze které mu vřela krev. Došlo mu, že prožívala něco podobného. Zrychlil se jí dech a zatím se neodsunula mimo dosah jeho paží. Pozvolna přesunul prsty ruky na její bok a ona se zachvěla a přitiskla blíže.

Ona tě chce. Byl dost zkušený, aby to uměl poznat, a ona nebyla dost zkušená, aby to uměla skrýt. Víc než jednou svedl neznámou ženu a ano, v mnoha směrech